

IV Trobada de Poetes Covarxins

“SENTIMENTS”:

PRIMER RECELL DE POESIA COVARXINA

Rocher

Sempre m'he quedat sorprés de la quantitat de gent que ha acudit a cadascuna de les edicions de Trobades Poètiques que hem celebrat a l'Església Vella. És realment inversemblant que aquests esdeveniments criden l'atenció a un públic miscel·lani i tan nombrós: prop de cent cinquanta persones es van aixoplugar sota els arcs i voltes de l'esmentada i maltractada Església gòtica Vella en la IV Trobada Poètica celebrada el prop passat sis d'abril.

Però si el veure tanta gent em va sorprendre, encara ho va fer més constatar que hi havia tants poetes disposats a declamar i fer partícips dels seus sentiments a la resta de covarxins i presents. I és que escriure poesia no és fàcil ni comercial. Si, a més, cal recitar-la, la dificultat augmenta. Oïr-la i entendre-la sembla requerir un grau de complicitat, també de difícil copiament.

Dit açò, hem de concloure que les Coves té una gent, un públic, fidel i amant de la poesia, sensible als tirabuixons lingüístics i a l'intimisme líric.

Per si de cas no fóra prou tot l'esmentat, ara resulta que passem del fonema a la grafia en un poemari recentment presentat a la IV Trobada de Poetes Covarxins. I tot

mesclat amb un adient i excel·lent interpretació pictòrica dels poemes que fa, si més no, una lectura més plaent i que captiva en el seu conjunt.

Vivim uns temps difícils per a la lectura. Llegir no és fàcil, demana un actitud de concentració, una voluntat d'entendre, d'imaginar, de participar. Llegir poesia encara és més difícil, com he dit abans, i escriure-la... ah! Això està reservat a uns quants. Uns quants què, sense importar allò que puguen pensar d'ells, s'atreveixen a deixar la ment lliure, que el llapis vole i que els sentiments queden dibuixats amb grafies.

Aquests reveladors de l'intimisme, amb la seua capacitat d'observació, d'abstreure i de concloure, són uns terroristes de la globalització, del pensament únic. És el seu un acte pur de recreació, l'ego freudià expressant la seua pròpia entitat i cridant a la solitud agermanada. És la reafirmació del propi individu immers en el seu batec biogràfic.

Tots els autors d'aquest poemari són artistes covarxins, pintors dels sentiments: uns amb la paraula, els altres amb la imatge.

Podem felicitar-nos per aquest primer recull de “Sentiments” covarxins.